

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **J. L.**, zastoupeným JUDr. Ivanem Vávrou, advokátem, se sídlem Dlouhá 16, Litoměřice, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábr. Ludvíka Svobody 12/1222, Praha 1, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2011, č. j. 815/2011-160-SPR/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 5. 2013, č. j. 4 A 23/2011 - 47, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 5. 2013, č. j. 4 A 23/2011 - 47, **se zamítá**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 14. 5. 2013, č. j. 4 A 23/2011 - 47, byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2011, č. j. 815/2011-160-SPR/3, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 4. 4. 2011, č. j. MHMP 261959/2011/Jan, jímž byl žalobce uznán vinným z porušení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. Za naplnění skutkové podstaty přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, byla žalobci uložena pokuta ve výši 7 000,- Kč a sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 8 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku žaloby. Tento návrh stěžovatel odůvodnil tím, že napadeným rozhodnutím mu byl také uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 8 měsíců. Důvod žádosti shledává stěžovatel v tom, že nyní pracuje jako řidič z povolání (kamionu) a obává se, že by mu výkonem napadeného rozhodnutí byla způsobena nenahraditelná újma, neboť by přišel nejen o práci, ale zároveň

by pozbyl možnost živit rodinu, což by stěžovatele a jeho rodinu vystavilo riziku vystěhování a exekuce. Přiznání odkladného účinku se podle stěžovatele nedotkne práv třetích osob a rovněž není v rozporu s veřejným zájmem.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby nevyjádřil.

[4] Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Návrh ze dne 25. 7. 2013 Nejvyšší správní soud posoudil jako návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s.

[6] Z citovaných ustanovení vyplývá, že kasační stížnost ze zákona nemá odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele a po vyjádření žalovaného usnesením přiznat, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu, resp. krajským soudem přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, přitom má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly. Pokud důkazní břemeno neunes, soud návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítne (srov. např. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 10. 2003, č. j. 52 Ca 9/2003 - 144, publikované pod č. 87/2004 Sb. NSS, či usnesení téhož soudu ze dne 29. 11. 2005, č. j. 30 Ca 28/2005 - 86). Nejvyšší správní soud považuje uvedený závěr, k němuž dospěl krajský soud, za přesvědčivý a konstatuje, že jej lze nepochybně vztáhnout i na řízení o kasační stížnosti.

[7] Stěžovatel svůj návrh na přiznání odkladného účinku v kasační stížnosti zdůvodnil potřebou disponovat řídičským oprávněním při výkonu své práce (řídiče z povolání), své tvrzení o výkonu takového typu povolání a z něj vyplývající nezbytnosti disponovat příslušným řídičským oprávněním však nijak nedoložil. Stěžovatel tedy neunesl břemeno důkazní. Nejvyšší správní soud tedy na základě shora uvedeného dospěl k názoru, že pro závěr, že by stěžovateli v důsledku výkonu či jiných právních následků napadeného rozhodnutí mohla vzniknout nepoměrná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., neexistuje ve spise žádná opora, a to bez ohledu na to, že Městský soud v Praze obdobnému návrhu bez jakýchkoli bližších důkazních prostředků vyhověl.

[8] S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

pokračování

[9] Proto Nejvyšší správní soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2013

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu